

любивъ, превисокъ, прекрасенъ, преславенъ, самодържавенъ, благочестивеши, православенъ, великъ и светъ³⁵. Преводачът на Манасиевия лѣтописъ именува: „Ивана превъзходнейшия царь на бѣлгаритѣ, Асена Александра, прекроткия, милостивия и разположения къмъ монаситѣ хранител на беднитѣ“.

Царицата се нарича въ паметниците „благочестива царица“. Отъ 21 търновски царици осемъ сѫ били гъркини, петъ бѣлгарки (впрочемъ народността на нѣкои отъ последнитѣ е съмнителна), 3 срѣбкини, 2 ромънки, 1 куманка, 1 маджарка и 1 еврейка. Калояновата съпруга-куманка се подозира въ мжееубийство, извѣршено отъ нея заедно съ царския племеникъ Бориль, който по-късно ѝ стана съпругъ. На маджарката, сестра на св. Елисавета³⁶ и съпруга на Асен II, православната църква е пѣла „вѣчна памет“; тя и ромънката — Срапцировата жена — били католички. Гъркинитѣ въ повечето случаи донасяли злополуки за царството. Още Петъръ (927—968) ималъ жена гъркиня. Презъ време на Търновското царство първата и, може би, най-добрата гъркиня-царица била третата съпруга на Асен II Ирина, дъщеря на ослѣпения епирски императоръ Теодоръ. Най-лоши спомени оставила следъ себе си Мария, жената на Константина и на Ивайло, убийцата на деспота Светославъ, майсторка на интриги. Отъ срѣбкините княгини били: жената на последния отъ Асеновците, следъ това Ана съпругата на падналия при Велбѫждъ Михаила и жената на последния царь Шишмана, дъщеря на Лазара. Интересната история на царицата-еврейка разказахме по-горе.

Много дъщери на бѣлгарски царе сѫ украсявали дворовете на съседнитѣ владѣтели. Франките прославяли красотата на Мария, съпруга на императора Хенрихъ, дъщеря на Борила. Четирма събски крале: Стефанъ Владиславъ, Стефанъ Урошъ II (Милутинъ), Стефанъ Урошъ III и Стефанъ Душанъ имали за жени бѣлгарки. Бѣлгарка е била и Дорослава, съпругата на Твѣрдко, босненския кралъ. Въ Византия нещастната Иванъ IV Ласкарисъ и безпокойниятъ Андроникъ Палеологъ сѫ били роднини на търновските царе. Две княгини за благото на отечеството били пренесени въ жертва на варварите, именно: дъщерята на Тертерия — на Ногаевия синъ Чоки и Тамара Шишмановата сестра — на султанъ Мурада.

За домашните отношения при двора може да се каже само, че повечето царе били женени по два пъти, а Асенъ I и Константинъ даже по три пъти. Въ двоеженство се провинили Константинъ, Тертерий и Михаилъ, които изпратили женитѣ си славянки като заложници въ Византия, за да се вѣнчаятъ за гъркини. Тертерий II билъ вкаранъ въ правия пътъ само чрезъ отложване отъ черквата, а Михаилъ скжпо заплатилъ при Велбѫждъ за постъпката си (1330). Въ историята на безследно пропадналите царски дворци въ Търново не липсватъ и романтични епизоди; нека си припомнимъ любовта на Асена II къмъ Ирина, брака на Светослава съ доведената дъщеря на търговеца Панталеона и Александровата любовь къмъ момата-еврейка.

Отъ прозорците на дворците въ търновския Царевецъ царътъ е могълъ да обхване съ погледа си отъ една страна кѫщите на тѣсния градъ, отъ друга бѣрзотечната Янтра и надалечъ Балканскиятъ върхове. Нищо почти не ни е известно за вѫтрешната наредба на дворците, сѫщо и за съкровището, освенъ споменатите по-горе трофеи (стр. 294). Въ Сърбия имаме поне описание на съкровищата на краль Владислава, на деспота Георги Бранковичъ и на много други знатни лица. Данаилъ разказва, че следъ Велбѫждската битка сърбите намѣрили въ неприятелския лагерь „царски свити, безброй съкро-вища и скжпи коне“. Пленените пѣкъ боляри оплаквали Михаила съ думите: